

Scientific and Technical Translation

Blog of professional translator

[Skip to content](#)

- [Home](#)
- [About me](#)

Historia Jain sekt

Original: <http://jainworld.com/societies/jainsects.asp>

Jain religii jest jednym z najstarszych religii świata. Jain religii był również znany jako Shraman Dharmy, Nirgranth Dharmy, itd. To nie jest pochodną jakiegokolwiek innej religii, ale jest niezależna religia uznana przez te różne nazwy w różnych okresach czasu. Został on został nauczony przez Tirthankaras zwany także Jina. Zwolennik Jina nazywa Jain i religii, a następnie dżinistów nazywa dżinizmu. Każdy Tirthankara rewitalizuje kolejność Jain. Jain Zamówienie jest znany jako Jain Sangh. Prąd Jain Sangh została przywrócona przez Pana Mahi 1/2 wirusy, który był 24 i ostatni Tirthankar bieżącego okresu. Jain Sangh składa się z czterech następujących grup:

- 1) Si 1/2 dhus (Mnichów)
- 2) Si 1/2 dhvis (Mniszek)
- 3) Shri 1/2 Vaks (Mężczyzna gospodarzy)
- 4) Shri 1/2 Viki 1/2 s (Kobieta gospodarzy)

Pierwszy Tirthankar bieżącego okresu był Pan Rushabhdev, który jest również znany jako d'ż " Dini 1/2 cz. Nazwy innych popularnych Tirthankars są Pan Shi 1/2 ntini 1/2 th

(16 Tirthankar), Pana Nemni 1/2 th (22. Tirthankar), Pan Pi 1/2 rshwni 1/2 th (23. Tirthankar), a Pan Mahi 1/2 Vira (24. Tithankar). Pana Mahi 1/2 Vira jest najpopularniejszym Tirthankar naszego czasu.

Pan Mahi 1/2 Vira osiągnięty nirvi 1/2 n (wyzwolony od ziemskiej egzystencji) w 527 rpnie Miał jedenaście ganadharas (Uczniowie). Dziewięć ganadharas

osiągnąć wyzwolenia (zbawienia) w trakcie trwania Pana Mahi ½ Vira, podczas aother dwa Gautamswi ½ mi i Sudharmī ½ SWI ½ mi przeżył go. Gautamswi ½ mi osiągnąć doskonałą wiedzę i doskonałe wrażenie i stał Arihant bardzo noc nirvī Pana Mahawira za ½ n. Pozostała ganadhar, Sudharmī ½ SWI ½ mi, był obok osiągnąć doskonałą wiedzę i doskonałe wrażenie i stał Arihant. Jambuswi ½ km, uczeń Sudharmī ½ SWI ½ mi było ostatnio Arihant niniejszego pół cyklu czasowym. Po Jambuswi ½ mi nie osiągnął doskonałą wiedzę i wiedzę spadła powoli w miarę upływu czasu.

Nauki Pana Mahawira były prowadzone przez jego ganadharas do nas w formie pism (Agams). Zostały one opracowane na dwanaście oddzielnych części, znany jako dwadashangi (dwanaście części). Te dwanaście kompozycje były do zaakceptowania dla wszystkich wyznawców. Jednakże dwadashangi nie w formie pisemnej dłuższego czasu. Uczniowie nauczyli je Jain ich zapamiętywania. Około 150 lat po nirwanie Pana Mahavira, nie było od 12 lat susza. W tym czasie niektórzy mnisi wraz z Bhadrabahaswami przeniesione do południa. Po suszy nad, niektórzy mnisi wrócili do północy. Zauważyli oni, że nie było pewne niespójności w skupieniu ustnej pism Jain różnych mnichów. Że uczynił je skompilować pisma. Aby to osiągnąć, najpierw rada (konferencja) mnichów odbyło się w Patliputra około 160 lat po Pan Mahavira ½ s nirwany. Monk Bhadrabahu, który miał wiedzę o wszystkich 12 Angas, nie mógł być obecny na tym posiedzeniu. Pozostali mnisi mogli skompilować tylko pierwsze jedenaście Angas przez skupienia, a tym samym, dwunasty Anga zaginął. Mnisi z Południa nie zgadzają się z tej kompilacji, a pierwszy rozłam w dżinizmu rozpoczął. Jains podzielić na dwie główne grupy, Sveti ½ mbaras i Digambaras. Sveti ½ mbara mnisi nosili białe ubrania. Digambara mnisi nie nosił żadnych ubrań w ogóle.

Jain zamówienie było podzielone na dwie główne sekty.

Digambara sekta

Svetambar sekta

Te sekty cząstkowe Digambara

Digambara sekta, w ostatnich stuleciach, został podzielony na następujące pod-sekt:

Główne sekty: pod-

Bisapantha,

Terapantha i

Taranapantha lub Samaiyapantha.

Drobne sekty: pod-

Gumanapantha

Totapantha.

Bisapantha

Wyznawcy Bisapantha obsługują Dharmy guru, czyli władze religijne zwane Bhattarakas którzy są także szefowie Jaina Mathas, że jest. klasztory religijnych. W Bisapanthas, w swoich świątyniach, czczą bożków Tirthankaras a także bałwany Ksetrapala, Padmavati i innych bóstw. Czczą te bałwany z szafranem, kwiaty, owoce, słodycze, pachnące "Agara-battis", tj. kadzidelka, itp. Podczas wykonywania tych wielbi. z Bisapanthis usiąść na ziemi i nie stać. Wykonują arati, czyli machając światła ponad idola, w świątyni, nawet w nocy i dystrybucji prasadam, czyli słodkie rzeczy ofiarowane bałwanom. Bisapantha, według niektórych, jest oryginalna forma sekty i dziś Digambara praktycznie wszystkie Digambara Jainas z Maharashtra, Karnataka i południowych Indiach, a duża liczba Digambara Jainas z Rajasthan i Gujarat są zwolennicy Bisapantha.

Terapantha

Terapantha powstała w północnych Indiach w roku 1683 w Vikram Era jako bunt przeciwko dominacji i prowadzenia Bhattarakas. tj. władze religijne, z Digambara Jainas. W rezultacie w tym sub-sekty, instytucja Bhattarakas stracił szacunek w północnych Indiach, ale w południowych Indiach z Bhattarakas nadal odgrywać importent rolę. W ich świątyniach, że Terapanthis zainstalować idoli Tirthankaras i nie stanowi Ksetrapala, Padmavati i innych bóstw. Dalej. czczą bożków nie z kwiatów, owoców i innych zielonych warzyw (znanych jako rzeczy sachitta), ale święty ryż zwany "Aksata", goździki, sandał, migdały, suche orzechy kokosowe, daty, itp. Z reguły nie wykonują Arah lub dystrybucji prasadam w swoich świątyniach. Ponownie, a czczenie ich stać i nie siedzieć.

Z tych różnic z Bisapanthis jasne jest, że Terapanthis wydają się reformatorzy. Są one w przeciwieństwie do różnych praktyk religijnych. Ponieważ zgodnie z nimi. To nie są prawdziwe praktyki Jaina. Terapantha wykonywała cenne zadanie ratowania Digambaras z siodeł krnąbrnego Bhattarakas i stąd Terapanthis zajmują szczególną pozycję w społeczności Digambara Jaina. W Terapanthis są bardziej liczne w Uttar Pradesh, Rajasthan i Madhya Pradesh.

Istotne jest, aby pamiętać, że nawet jeśli nazwa Terapantha sub-sekty pojawia zarówno wśród Digambara i sekt Svetambara. Wciąż dwa Terapanthis są całkowicie różne od siebie. Chociaż Digambara Terapanthis wierzą w nagości i kultu bożków, że Svetambara Terapanthis są dość przeciwieństwie do obu.

Taranapantha

Sub-sekty Taranapantha wiadomo po jej założyciela Tarana-Swamiego lub Tarana-tarana-Swamiego (1448-1515 AD). Ta część nazywana jest również sekty, ponieważ jego zwolennicy Samaiyapantha czczą Sarnaya, czyli święte księgi, a nie bożki. Tarana-

Swami zmarł w Malharagarh, w dawnej Gwalior państwa w Madhya Pradesh, a to jest głównym miejscem pielgrzymek z Taranapanthis.

Taranapanthis zdecydowanie odrzucić bałwochwalstwo, ale oni mają swoje świątynie, w których utrzymują one swoje święte księgi dla kultu. Nie oferują artykuły takie jak owoce i kwiaty w czasie nabożeństwa. Oprócz świętych księgach Digambaras, czczą także czternaście święte księgi napisane przez ich założyciela Tarana-Swamiego. Ponadto Taranapanthis przywiązują większą wagę do wartości duchowych i badania literatury sakralnej. Dlatego znajdziemy całkowity brak zewnętrznych praktyk religijnych wśród nich. Ponadto Tarana-Swami; był mocno kasty-wyróżnienia i faktycznie otworzył drzwi jego sub-sekty nawet do muzułmanów i osób o niskich kast.

Te trzy główne cechy tej Taranapanthis, mianowicie (a) niechęć do idol kult, (b) brak praktyk religijnych na zewnątrz, i (c) zakaz różnic kastowych, były wyewoluowała jako bunt wobec wierzeń i praktyk religijnych panujące w sekcie Digambara Jaina, i wydaje się, że Tarana-Swami może te zasady zostały sformułowane pod bezpośrednim wpływem islamskich doktryn i nauk Lonkashaha, założyciela nie bałwochwalczego Sthanakvasi sub-sekty sekty Svetambara.

W Taranapanthis są nieliczne i są one przeważnie ograniczone do Bundelkhand, Malwa obszarze Madhya Pradesh i Khandesh obszarze Maharasztra.

Gumanapantha

Gumanapantha nie jest tak ważne i tak naprawdę niewiele o niej wiadomo. Stwierdzono, że to sub-sekty został rozpoczęty przez Pandit Gumani Rama lub Gumani Rai, który był synem Pandit Todaramal, mieszkaniec Jaipur, Rajasthan.

Zgodnie z tym pantha, oświetlenie świec i lamp w świątyniach Jaina jest surowo zabronione, gdyż uważa to za naruszenie fundamentalnej doktryny Jaina religii, a mianowicie., Bez przemocy. Oni tylko odwiedzić i zobaczyć obraz w świątyniach i nie dokonywać żadnych ofert do nich.

Ten pantha zasłynął w imię shuddha amnaya, że jest czysty i święty, tradycja, ponieważ jego zwolennicy zawsze podkreślał czystość postępowania i samodyscypliny i ścisłego przestrzegania nakazów.

Gumanapantha pochodzi w 18. Wne i rozwijała się głównie w tym wieku. To było powszechne w wielu częściach Rajasthan, a okaże się, teraz w niektórych rejonach Rajasthan wokół Jaipur.

Totapantha

Totapantha powstała w wyniku różnic między Bisapantha i Terapantha pod-sekt. Wiele szczerze wysiłki w celu znalezienia kompromisu między Bisapantha (tj. dwadzieścia) pantha i Tera (tj. trzynaście) pantha i wynik był sadhesolaha (tj. szesnaście i pół)-Pantha lub

“Totapantha”. Dlatego zwolennicy Sadheso! Aha pantha lub Totapantha uwierzyć w pewnym stopniu w doktrynach Bisapantha i do pewnego stopnia w tych z Terapantha.

W Totapanthis są bardzo nieliczne i znajdują się w niektórych kieszenie w Madhya Pradesh.

W związku ze względu na większych i mniejszych pod-sekt panujących wśród sekty Digambara. Warto natomiast zauważyć, że w ostatnich latach w sekcie Digambara nowy głównym sub-sekta znana jako “Kanji pantha”, składający się z wyznawców Kanji Swamiego jest utworzony i jest coraz bardziej popularne, zwłaszcza wśród wykształconych sekcjach. Saint Kanji Swami (od którego nazwę d’ż “ Kanji pantha “pochodzi), d’ż “ Svetambara-Sthanakvasiī ½ z urodzenia, w dużej mierze udało się popularyzacji stare święte teksty wielkiego Digambara Jaina świętego Aćarja Kunda-Kunda z południowych Indii . Ale Kanji Swamiī ½ s wysiłki, przy interpretacji pism aczarya Kunda Kunda jest, aby dać większe znaczenie nischaya-Naya, to jest realistyczny punkt widzenia, zamiast do vyavahara-Naya, że jest praktyczny punkt widzenia, nie są zatwierdzone przez Digambaras w ogóle jak uznają, że oba punkty widzenia są równie ważne. Jednak wpływ Kanjipantha stale rośnie, a miasto Sonagarh w Gujarat i Jaipur w Rajasthan, stały się centrami różnych działań religijnych Kanjipanthis.

W Svetambara sekty – pod-

Jak sekty Digambara, sekta Svetambara został również podzielony na trzy główne pod-sekt:

Murtipujaka,

Sthanakvasi i

Terapanthi

Murtipujaka

Oryginalny z Svetambaras jest znany jako Murtipujaka Svetambaras ponieważ są dokładne czciciele bożków. Oferują one kwiaty, owoce, szafran, itp. do swoich idoli i niezmiennie zdobią je bogatymi klejnotami ubrania i ozdoby.

Ich asceci zakrywać usta z paskami tkaniny podczas mówienia, inaczej zachowują je w swoich rękach. Pozostają one w świątyniach lub w specjalnie zarezerwowanych budynków zwanych upasrayas. Zbierają żywność w ich misek z Śrawaków lub domów gospodarzami “i jeść w miejscu ich pobytu.

Murtipujaka sub-sekty jest również znana kategoriach takich jak: (i) Pujera (wiernych), (ii) Deravasi (mieszkańców Temple). (iii) Chaityavasi (mieszkańcy świątyni) oraz (iv) Mandira-Margi (bywalców świątyni)

W Murtipujaka Svetambaras znajdują rozrzucone po całych Indiach w celach biznesowych w dużych ośrodkach miejskich, nadal są skoncentrowane głównie w Gujarat.

Sthanakvasi

Sthanakvasi nie powstały bezpośrednio z Svetambaras ale jako reformatorów starszej sekty reformowania, a mianowicie., Sekta Lonka dzinizmu. Ten Lonka sekta powstała w około 1474 roku przez Lonkashaha, bogatej i dobrze czytać kupca Ahmadabad. Główną zasadą tej sekty nie było ćwiczyć idol-kult. Później niektórzy z członków sekty Lonka odrzucona ze sposobów życia ich ascetów, oświadczając, że żyli mniej surowo niż Mahawira by chciał. Lonka sekta laik, Viraji z Surat, otrzymał inicjację jako Yati, czyli asceta i zdobył wielkie uznanie z powodu surowości życia. Wiele osób z sekty Lonka dołączył reformatora i przyjął imię Sthanakvasi, czyli tych, którzy nie mają ich działalności religijnej w świątyniach, ale wykonują swoich obowiązków religijnych w miejscach znanych jako Sthanakas które są jak sal modlitewnych.

Sthanakvasi nazywane są również terminy, jak: (a) Dhundhiya (wyszukiwarki) i (b) Sadhumargi (wyznawców sadhu, czyli ascetów). Wyjątkiem kluczowym punkcie kultu bożków, Sthanakvasi nie różnią się znacznie od innych Svetambara Jainas i stąd teraz-dni niezmiennie nazywają siebie jako Svetambara Sthanakvasi. Jednak, są pewne różnice pomiędzy Sthanakvasi; i Murtipujaka Svetambaras w przestrzeganiu pewnych praktyk religijnych. Sthanakvasi nie wierzą w kulcie bożków w ogóle. Jako takie nie mają świątynie, ale tylko sthanakas, czyli sale modlitewne, w których wykonują swoje postami, festiwali, religijnych praktyk, modlitw, dyskursów, itp. Ponadto, asceci z Sthanakvasi pokrywają usta z pasków tkaniny dla wszystkichczas i nie użyć szmatki żółtego lub innego koloru (oczywiście, z wyjątkiem białego). Ponadto Sthanakvasi przyznać autentyczności tylko 31 pismach Svetambaras. Ponadto Sthanakvasi nie mają wiary w miejscach pielgrzymek i nie biorą udziału w religijnych festiwali Murtipujaka Svetambaras.

Svetambara Sthanakvasi są rozłożone w różnych centrach biznesu w Indiach, ale znajdują się one głównie w Gujarat, Pendżab, Harayana i Rajasthan.

Interesujące jest to, aby pamiętać, że dwa nie-bałwochwalczych sub-sekty, a mianowicie., Taranapanthis wśród Digambaras i Sthanakvasi wśród Svetambaras, przyszedł bardzo późno w historii Kościoła Jaina i do pewnego stopnia można to śmiało powiedzieć, że muzułmanin wpływ na myśli religijnej w Indiach było bardzo odpowiedzialne za ich wzrost. W związku z tym Pani S. Stevenson zauważa: “. Jeśli efekt podboju muzułmańskiej, jednak było jechać wiele Jainas do ściślejszego związku z ich kolegów czcicieli bożków w obliczu ikonoklastów Innym efektem było jechać innym dala od bałwochwalstwa całkowicie. Nie orientalne usłyszał faceta orientali 1/2 s namiętny krzyk przed bałwochwalstwem bez wątpliwości co do sprawiedliwości praktyka wprowadzania zdanie, oczywiście na tyle, że jest w Ahmedabad, miasta Gujarat, że był najbardziej pod wpływem muzułmańskiej, które może najpierw prześledzić mieszanie tych wątpliwości. około 1474 AD sekta Lonka, pierwszy z nie-

bałwochwalczych sekt Jaina, powstał i był śledzony przez sekty Dhundhiya lub Sthanakvasi około 1653 terminów AD zbiegających uderzająco z ruchami luterzańskich i purytańskich w Europie. “(vide Serce dżinizmu, str. 19).

Terapanthi

Terapanthi sub-sect pochodzi z Sthanakvasi; Sekcja Terapanthi sub-sekta założona przez Swamiego Bhikkanaji Maharaja. Swami Bhikkanaji dawniej Sthanakvasi święty i miał inicjację z jego Guru, przez nazwy Acharya Raghunathy. Swami Bhikkanaji miał różnice z jego Guru na temat kilku aspektów praktyk religijnych ascetów Sthanakvasi i kiedy je zrobił poważny obrót, założył Terapantha w dniu pełni księżyca w miesiącu Asadha w roku VS 1817, tj. 1760 A.D.

Jak Acharya Bhikkanaji położył nacisk na 13 zasad religijnych, a mianowicie (i) pięć Mahavratas (wielka śluby), (ii) pięć samitis (przepisy) i (iii) trzy Guptis (kontrola lub ograniczenia), jego sub-sekty był znany jako Tera (czyli trzynaście) pantha sub-sekty. W związku z tym warto zwrócić uwagę, że dwie inne interpretacje zostały podane dla stosowania określenia Terapantha dla sub-sekty. Według jednego konta, należy wspomnieć, że jako były tylko 13 zakonników i 13 świeckich w pantha kiedy to został założony, był nazywany jako Tera (czyli trzynaście)-pantha. Czasami inna interpretacja Terapantha określony jest przez jego zwolenników. Tera oznacza twoje i pantha oznacza ścieżkę; Innymi słowy, oznacza to, “Och! Panie Mahawira! jest droga Twa”.

W Terapanthis nie są idolatrous i są bardzo silnie zorganizowane w całkowitej kierunku jednego Acharya, czyli religijnych głowy. W swojej historii trochę więcej niż 200 lat, Terapantha miał tylko 9 sukcesję Aczaryowie od założyciela Acharja Bhikkanaji jako pierwszy Acharya do niniejszego Acharya Tulasi jako 9. Acharya.

To działanie regulujące całą pantha jednym Acharya tylko stała charakterystyczną cechą Terapantha i przykładu dla emulacji przez inne Panthas. Godne uwagi jest to, że wszyscy mnisi i mniszki z Terapantha skrupulatnie wykonywać polecenia swojego Acharya, głosić pod jego kierownictwem oraz przeprowadzić wszystkie czynności religijnych, zgodnie z jego instrukcjami. Ponadto Terapantha zauważa niezwykłą regularnie festiwal znany jako Maryada Mahotasava. Ten wyjątkowy festiwal obchodzony jest co roku w dniu 7 dnia jasnej połowy miesiąca Magha gdy wszystkie asceci i świeckich uczniów, samiec i samica, spotykają się w jednym określonym miejscu i omówić różne problemy Terapanthis.

Pokuty z Terapanthis jest uważana za bardzo poważne. Sukienka z mnichów i mniszek Terapanthi jest zbliżony do tego z mnichów Sthanakvasi i mniszek. Ale jest różnica w długości muhapatti, czyli kawałek białego płótna utrzymywane zawsze na ustach. W Terapanthis uwierzyć, że bałwochwalstwo nie zapewnia wyzwolenie i przywiązują wagę do praktyki medytacji.

Ponadto, może to należy podkreślić, że Terapantha słynie z zdyscyplinowanej organizacji charakteryzującej się jednym Acharya (tj. religijny głowy), jednym kodeksie

postępowania i jednej linii myślenia. W Terapanthis są uważane Reformatorzy, jak podkreślają prostotę w religii. Na przykład, Terapanthis nawet nie zbudować dla swoich klasztorów mnichów, którzy zamieszkują część domu, który gospodarzy zbudować dla siebie. Ostatnio ich szef religijny, Acharya Tulasi, zaczął się Anuvrata Andolana, to jest mały ruch ślubowanie. które próbuje wykorzystać duchowe doktryny Jainas za moralnego podwyżki mas w Indiach.

Wzrost Terapantha jest ostatnim wielkim schizma w sekcie Svetambara i to Pantha staje się popularny. W Terapanthis wciąż nieliczne i mimo, że są zauważane w różnych miastach w Indiach, są one głównie w Bikaner, Jodhpur i Mewar obszarach Rajasthan.

SI ¼ dhus (mnisi) i SI ¼ dhvis (zakonnice) są ludzie, którzy dobrowolnie zrzekli się swoich życie domowe i sprawy doczesne i przyjęli pięć głównych śluby podnosić swoje dusze na duchowej ścieżce. Oni ściśle przestrzegać zasad ustanowionych dla nich. Shri ¼ Vaks i Shri ¼ vikas, z drugiej strony, nadal prowadzić światowe życie. Mogą obserwować w całości lub w ograniczonym zakresie, dwunastu drobne śluby ustanowione dla nich.

This entry was posted in [Uncategorized](#) on [July 18, 2014](#) by [dmiltone](#).